

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

In illud Lucæ, Quis ex vobis patrem petit panem, &c. Deque patrum in filios charitate, Sermo LV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](#)

dit, ita sol eos qui fraudantur, accusat. Si volumus Deo offerre nostra, si apud Deum quæ nostra sunt, possidere volumus, mereamur & nos audire talia, qualia Zachæus audiuit. *Hodie domui huic salus aduenit, quia & hic filius est Abrahæ.* Inhumanus diues cum esset filius Abrahæ, factus est gehennæ filius: iste cum esset rapinæ filius, dando sua, aliena reddendo Abrahæ adoptatur in filium. Ne quis tamen putet Zachæum offerendo dimidium bonorum perfectionis non tenuisse fastigium, qui post omnia sua, & seipsum sic dedit Domino, ut episcopatus honore sultus, à mensa publicani quæstus ad mensam dominici corporis perueniret: & fraudulentas sæculi diuitias derelinquens in paupertate Christi veras sæculi diuitias inueniret.

In illud Lucæ, Quis ex vobis patrem petit panem, &c. Deque patrum in filios charitate, Sermo LV.

POstequam præcepta legis diffusa voluminibus, congesta libris, amorem nobis non suffecerunt commendare diuinum duris hominum præcordiis, comparisonibus, exemplis, inseritur Dei, & insinuatur affectus. *Quis, inquit, ex vobis patrē petit panē,* *Luc. 11.* *nunquid lapidem dabit illi? aut pisces, nunquid pro pisce serpente dabit illi? aut si petierit ouum, nunquid porriget illi scorpionem?* Si ergo vos cum sitis mali, nostis bona dare filiis vestris: quanto magis pater uester cœlestis spiritum bonum dabit potentibus se: *Quis ex vobis patrem petit panem, nunquid lapidem dabit illi?* Charitas dolū nō habet: fraudem pietas, affectio non recipit falsitatem. Si pater est, non potest non amare: si amat, nisi quod bonum est dare nescit: negat patrem, qui de patri suspectus est largitare: ignorat se filiū, quæ data paterna solicitant:

solicitant: totum quod est pietatis excludit, qui salvare non credit quicquid dederit Pater: aut quomodo pater poterit filiis dare mala pro bonis, qui mala semper pro filiis paratus est sustinere, qui pro filiis, mortem non refugit, pericula non declinat? Ideoque te Deus patrem fecit: ideo a te voluit hominem procreari, qui utique quod te de terra fecerat, poterat fecisse quamplurimos: sed egit ut generando scires quanta esset generantis affectio, & in te amorem tui tantum probares authoris, quantum ipse author pignoris tuo pignori conaris impendere. Certè non solum in te quid esset generantis affectio, sentire te Deus voluit, sed in feris, & in pecudibus, & auibus, hoc Deus voluit te videre: quæ cum de terra produxerit sola iussione, postea laborem sentire compulit generandi: mutare patrias, loca cubilibus apta conquiri, fœtus locorum difficultatibus coimmunire, gemitibus edere, maximis laboribus enutrire, ac se mori, si natos suos capi viderint, non negare. Vnde si non dominus, vel ferarum comparatione, pecudum similitudine, exemplis animalium, disce, quanta sit in paterna charitate sinceritas. Si ergo Deum credis, & confessus es patrem, quicquid iusserit, quicquid in te elegerit, crede tibi satis esse salutiferum: crede satis esse vitale. Matris data discutere non licet, patris monita retractare non conuenit, sit licet paterni mandati species tristior, res tamen ipsa salutifera & vita.

Gen. 17. lis. Sic Abraham ubi Deum patrem credidit, mandatorum formas non attendit asperas & acerbas: circumcisionem recipit verecundam: & quæ coelestis pater iubet non discutit, sed iudicat gloria, particum considerat perseculatum: sed quia Deus imperat, totum pietati committit. Hinc Isaac patris super se gladium cum videret, hostiam se esse eum horrere, cum dolore

Gen. 22.

dolore poterat, est gauisus : Hinc Iephite filia patris munus, patris vota, sua morte tota gratulatione perfoluit. Quare ergo iam sciens Deum de patris disputat datis, cum parvulus & innocuus querit a patre, non sibi bona & profutura percipit: Sed cur has similitudines Dominus fecerit, perquiramus. *Quis, inquit, ex vobis patrem petit panem, nunquid lapidem dabit illi?* Potuit dicere, nunquid zizania, nunquid lolium, quod ex vicinitate, & similitudine mentitur panem, sed generat angustias? Sed Christus venerat filiis, id est Iudeis, quos genuisse tali clamore querrebatur. Filios genui & exaltaui: ipsi autem spreuerunt me: venerat ergo filiis, venerat panis de cœlo, qui dixit, Ego sum panis qui de cœlo descendit: sed Iudeis est conuersus in lapidem offensionis, & petram scandali, dicente Domino: Ecce pono in Sion lapidem offensionis & petram scandali. Quare petram? Quia mordere petram, non panem à patre querere gestiebant. Circundederunt me, inquit, canes multi. Denique posteaquam illi ex hominibus in canes probantur esse conuersi, cœlestis illis in petram conuersus est panis non dantis vitio, sed accipientis nequitia: qui illos non reficeret, sed necaret, nec in fundamento positus promoueret ad culmen, sed eos qui sui patris tendebant ad necem, in profundam daret & volueret in ruinam. Adiecit aliam similitudinem. *Nunquid pro pisce serpentem dabit illi?* Erat & piscis Christus Iordanis leuatus ex alveo, qui carbonibus impositus passionum post resurrectionem suis, id est discipulis, escam præbuit nunc vitalem: sed Iudeis in serpentem piscis iste commutatus, dicente Domino: Sicur Moyses exaltavit serpentinem in eremo, ita exaltari oportet filium hominis. Iudeus in serpente videbat Christū, quia impius oculus Deū videre

*Esa. 1.**Iohn. 6.**Rom. 9.**Esa. 8.**Esa. 28.**Psalms. 2.**Iohn. 3.*

videre non potest: non potest videre pietatem. Dixit

Mat. 23. & tertiam similitudinem. *Nūquid si petierit ouum, porrigit illi scorpionem?* Consuetum est, & solenne semper parvulos ouum petere, & parentes ouum pusillis per tentibus nō negare: sed quia Christus venerat cōgregare sicut gallina pullos suos, ouū protulit verbi, per quod Ecclesiæ germina sancta nutrimentur: sed quia Iudæus per inuidiam effundere magis, quam sumere ouū id volebat, reperit ibidem scorpioneū: ut iuxta Apostolum: Mā datum quod erat illis in vitā, hoc illis esset ad mortem. In commendationem pietatis tria dominus protulit, & demonstravit exempla, ut tribus testimonis, sicut tribus testibus & pios ad fidem sui amoris animaret: & confutaret impios, nō patris, sed suo vitio charitatis gratiam non cōpisse.

Rom. 7.

De symbolo Apostolorum, Sermo LVI.

Sollicitaret me acerbi partus subita & cōfusa tempestas, & immatura germinum me pullulamenta turbarent, nisi crebro disruptis temporum moris, & rudi latrocinio, & fractis viscerum claustris, repentina viuendi lucra quæreret, & raperent nascituri. Hinc est, quod homo sēpē mensis decimi despiciens terminum, septimo mense angustas primę domus, & arctas vteri abiicit & deserit mansiones, ut præliator nouus ante se tempus euicisse gaudeat, quam dependat ipse suam temporibus seruitutem. Et si hoc humanæ licet naturæ, naturæ cælesti quid obſtare poterit, & diuinæ? Aut quid sanctus Spiritus non potest, si hoc potest caro? Aut quomodo graia superna non efficit, quod fragilitas obtinet & implet humana? Nonne sic Paulus acerbo dolore viam nostræ vexauit, & viscera genitricis, ut cælesti turbine, ac tota tempestate Ecclesię præueniret tempora parientis: ut subito, &

Acto. 9.

in via